Από το Συναξάρι - Ο άγιος νεομάρτυς Ιωάννης, ο επονομαζόμενος Νάννος

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 29 Μαΐου, 2021

29 Μαΐου

Ο άγιος Ιωάννης γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη από φτωχούς γονείς, τον Ιωάννη και την Θωμαή. Για να θρέψει την οικογένειά του, ο πατέρας του πήγε στην Σμύρνη να εργασθεί ως παπουτσής και μόλις οι δύο γιοι του έφθασαν σε ηλικία που να μπορούν να εργαστούν, τους πήρε κοντά του.

Αν και αγράμματος, ο Ιωάννης επιδείκνυε εξαιρετική θεοσέβεια και μεγάλο ζήλο να ακούει τον αδελφό του Θεόδωρο να του διαβάζει την Αγία Γραφή και τους Βίους των αγίων, τα κατορθώματα των οποίων χαράχθηκαν βαθιά στην παιδική του μνήμη.

Στις 3 Μαΐου 1802, ο πατέρας του τον έστειλε να παραδώσει υποδήματα στον τελάλη της αγοράς. Βλέποντας πως αργούσε να επιστρέψει, έστειλε τον άλλο γιο του και τα ανήψια του να μάθουν τι απέγινε. Προς μεγάλη τους κατάπληξη έμαθαν τότε ότι ο Ιωάννης είχε αποστατήσει την ίδια εκείνη ημέρα και είχε ασπασθεί την μουσουλμανική θρησκεία.

Αδυνατώντας να πιστέψουν μια τόσο μεγάλη και απότομη μεταβολή σε αυτόν που όλα έδειχναν επάνω του μεγάλη ευσέβεια και αποστροφή για τους εχθρούς της Πίστεως, πήγαν να τον αναζητήσουν και τελικά ανακάλυψαν ότι ήταν στην υπηρεσία ενός Τούρκου προκρίτου και είχε λάβει το όνομα Μεχμέτ. Οι υπηρέτες όμως του σπιτιού δεν τους άφησαν να πλησιάσουν και τους έδιωξαν ξυλοκοπώντας τους.

Λίγες ημέρες αργότερα, ένας εξάδελφός του, ονόματι Χαριζάνης, συναντώντας τον Ιωάννη γύρισε επιδεικτικά αλλού το κεφάλι και του είπε ότι αρνιόταν να χαιρετήσει έναν αποστάτη. Ο Ιωάννης αποκρίθηκε: «Σε λιγότερο από δεκαπέντε ημέρες, θα δεις τι σόι Τούρκος είμαι!»

Μιαν άλλη φορά, χριστιανοί γνωστοί του, βλέποντας ότι είχε κρατήσει τα φτωχικά του ρούχα, τον χλεύασαν, λέγοντας πως δεν είχε καν αποκτήσει ωραία ρούχα σε ανταμοιβή της αποστασίας του. Εκείνος ανταπάντησε: «Απεναντίας, τα έχω, και σύντομα θα με δείτε να τα φοράω, με χρυσά άρματα, στην αγορά».

Μετέβη, κατόπιν, στο σπίτι ενός χριστιανού που ονομαζόταν Δημήτριος, και του ζήτησε έναν σταυρό. Εκείνος αρνήθηκε με περιφρόνηση να του δώσει. Αλλά μετά από σκέψη, πήγε να πληροφορήσει τον πατέρα του για όλες αυτές τις μυστηριώδεις δηλώσεις που γεννούσαν την υποψία ότι ο Ιωάννης είχε αλλαξοπιστήσει μονάχα κατ’ επίφασιν, με σκοπό να μιμηθεί τους μάρτυρες, τον βίο των οποίων είχε ακούσει με τόση λαχτάρα.

Την Κυριακή, 25 του μηνός, μετά από νέα επίσκεψη στον Δημήτριο, ο Ιωάννης επέστρεψε στον αφέντη του και αλλάζοντας την τουρκική ενδυμασία φόρεσε τα χριστιανικά και πήγε να παρουσιασθεί στον δικαστή φορώντας μονάχα την τούρκικη καλύπτρα στο κεφάλι.

Εκεί έκανε μία λαμπρή ομολογία πίστεως και δήλωσε ότι αρνιόταν κάθε άλλο όνομα εκτός από το Ιωάννης. Τον έριξαν τότε στην φυλακή και σε όλη την πόλη διαδόθηκε το νέο, πως ένας νεομάρτυς ετοιμαζόταν να ομολογήσει δια του αίματος.

Δύο ημέρες αργότερα, προσήχθη ξανά στο δικαστήριο μπροστά σε πολυπληθές ακροατήριο. Ανατεταμένο όλο προς τις ουράνιες μονές, το παιδί παρέμεινε απαθές στις υποσχέσεις των Τούρκων και τους αποκρινόταν επαναλαμβάνοντας: «Είμαι χριστιανός. Θέλω να ονομάζομαι Ιωάννης και όχι Μεχμέτ!»

Αποφασίστηκε να τον στείλουν με πλοίο που αναχωρούσε για το Αλγέρι, μαζί με τριακόσιους Τούρκους που επέβαιναν σ’ αυτό. Ο άγιος, όμως, κατάφερε να το αναβάλει για δύο ημέρες.

Την Πέμπτη, αφού παρουσιάσθηκε για δεύτερη φορά στο δικαστήριο παραμένοντας πάντα αδιάφορος στις κολακευτικές προτάσεις και στα πλούσια ρούχα που του πρόσφεραν, ο δικαστής σκοτισμένος του είπε: «Πήγαινε επιτέλους όπου θέλεις, Μεχμέτ, και λυπήσου την ζωή σου». Αλλά ο άγιος απήντησε: «Όχι, θέλω να φύγω από δω με το όνομα Ιωάννης!»

Καταδικάστηκε τότε σε θάνατο και δίχως χρονοτριβή οδηγήθηκε προς την αγορά.

Μπροστά πήγαινε ο τελάλης που διέσχιζε το πλήθος που είχε μαζευτεί – Τούρκοι, Έλληνες, Αρμένιοι και Λατίνοι – φωνάζοντας: «Δείτε πώς τιμωρούνται όσοι αρνούνται την πίστη μας».

Ο άγιος έλεγε στους χριστιανούς που είχαν προστρέξει πολυάριθμοι: «Συγχωρέστε με, και ο Θεός θα σας συγχωρέσει». Γονάτισε με την όψη του να λάμπει και αρνούμενος κάθε προτροπή να σώσει την ζωή του αποκεφαλίσθηκε στις 29 Μαΐου 1802.

Αμέσως το πλήθος όρμησε, οι μεν για να προσκυνήσουν τον άγιο, οι δε για να βουτήξουν στο αίμα του κάποιο κομμάτι πανί, άλλοι για να εξαγοράσουν από τον δήμιο λίγες τρίχες από τα μαλλιά του ή ένα κομμάτι από τα ρούχα του. Καθώς κινδύνευε να κομματιαστεί και το λείψανο το ίδιο, ένας Έλληνας από την Μόσχα εξαγόρασε το άγιο σκήνωμα και το ενταφίασε με τιμή.

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Τόμος ένατος, Μάιος, σελ. 325. Εκδόσεις "Ίνδικτος", Αθήναι 2007)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*